

LÄNGTAN TILL LANDET

text: Herman Sätherberg (1812-1897)

musik: Otto Lindblad (1809-1864)

1. Vintern rasat ut bland våra fjällar,
drivans blommor smälta ned och dö.
Himlen ler i vårens ljusa kvällar,
solen kysser liv i skog och sjö.
Snart är sommarn här i purpurvågor,
guldbelagda, azurskiftande
ligga ängarne i dagens lågor,
och i lunden dansa källorne.

2. Ja, jag kommer! Hälsen, glada vindar,
ut till landet, ut till fåglarne,
att jag älskar dem, till björk och lindar,
sjö och berg, jag vill dem återse,
se dem än som i min barndoms stunder
följa bäckens dans till klarnad sjö,
trastens sång i furuskogens lunder,
vattenfågeln lek kring fjärd och ö.

3. Lyssna vill jag, huru vinden susar
uti halvutspruckna björkars lund,
spegla mig i sjön, där anden krusar
med sin köl det mångbeglänsta sund,
och i famnen av naturen drömma
vårens dröm, som ingen tröttat än,
och min sorg i jaktens lund förglömma,
fri som skyn där uppå himmelen.

4. Forsen kastar sig i havets sköte,
se, hur vild, med vilken stämmas då!
Är det ej, som hela Mälarn göte
åter på en gång sitt rika lån?
Och han är likväl så hög om kvällen
som om morgonen, och tusen år
fylla honom kanske än från fjällen
lika rik och härlig varje vår.

5. Och med varje maj hans holmar gunga
sina kronor i dess klara våg,
och i varje vår hans fåglar sjunga
lika ömt med lika eldig håg.
Skulle jag, när hela världen svärmar,
sköna vår, blott jag ej le med dig!
Och en snöbäcks sorl, den klippan härmar,
var dock fordom nog att locka mig.

6. Nej, åt landet, bröder! Tjädern knäpper
nu var morgon i sin furulund.
Vad, om jägarn kopplet varsamt släpper
blott till ögonfägnad på en stund?
Låt oss njuta, låt oss vara glade!
Friskt och härligt hornens toner gå.
Den som hjärta nu att jaga hade
endast på en timma eller två!

Längtan till landet är en av de mest kända vårsångerna i Sverige och i Svenskfinland och associeras framför allt med Valborgsmässofirande då den sjungs av studenter. Texten publicerades som en vers i boken *Jägarens vila*, 1838. Några år efter att hans gode vän Otto Lindberg satt musik till versen skrev Sätherberg ny text till visan. Den ursprungliga versionen är 4 strofer lång, den reviderade versionen har 6 strofer. Det är de två första stroferna i den reviderade versionen som blivit folkära. Det "land" Sätherberg längtade till när texten skrevs var Nolingse säteri i Grödinge socken.

Otto Lindblad var en svensk musiker, tonsättare och körledare. Han var en av de viktigaste krafterna då den lundensiska studentsången under 1830-talet utvecklades. Många av hans kompositioner ingår ännu i den nordiska "stamrepertoaren" för manskörer och framförs, inte minst, i samband med valborgsfirande.

Lindblad har komponerat musiken till den svenska Kungssången ("Ur svenska hjärtans djup en gång")

Herman Sätherberg var en svensk lyriker och läkare (ortoped). Han var mycket engagerad i sjukgymnastikens utveckling i Sverige. Sätherberg var Prins Gustafs favorittextförfattare. Han skrev bl.a. texten till dennes Vårsång ("Glad såsom fågeln") och Studentsång ("Sjungom studentens lyckliga dag!").